

[Indenrigsministeren]

gelse. Det sker ved at lade de kommuner, som i dag har den højeste udligningssats, nemlig kommunerne i hovedstadsområdet, få lov til at beholde nogle flere af de skattekrone, som de selv tjener.

I dag er det sådan, at en rig kommune i hovedstadsområdet skal aflevere 90 øre til andre kommuner, hver gang den får en ekstra krone.

Men heller ikke den fattige kommune får mere ud af en indkomstfremgang. Hver gang den tjener en ekstra skattekrone, mister den 90 øre i tilskud fra de andre kommuner. Nettofordelen af en ekstra krone bliver således kun 10 øre for såvel rige som fattige kommuner.

Derfor foreslås udligningsniveauet sænket fra 90 til 85 pct. Dette vil give kommunerne en mærkbar fremgang i det, der er tilbage efter udligning, og dermed skabe større interesse i lokalt at få vækst og øget beskæftigelse.

Som sidegevinst opnår man, at kommunerne også får en ekstra ligningsgevinst.

For at styrke den sociale balance i hovedstadsområdet indeholder forslaget så samtidig en forøgelse af udgiftsbehovsudligningen i området. Kommuner med f.eks. mange sociale udgifter vil efter forslaget fremover få dækket 70 pct. af deres merudgiftsbehov mod i dag 60 pct. Kompensationen betales af kommuner med lavere udgiftsbehov.

Regeringen er i øvrigt indstillet på at gå videre med nedsættelse af udligningsniveauet for skattegrundlag i hovedstadsområdet. Regeringen mener, at det i en vækstsammenhæng vil være en fordel at øge det, kommunerne beholder efter udligning, ud over de 15 pct., der er indeholdt i lovforslaget. Regeringen agter at vende tilbage til spørgsmålet, når de mulige ændringer i skattesystemet, der følger af bl.a. det nedsatte skatteudvalgs arbejde, kendes.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget med tilhørende bemærkninger, tillader jeg mig at anbefale forslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje Ting.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Hermed fremsætter jeg for Folketinget:

Forslag til lov om ændring af forskellige love. (Forbedring af den kommunale restanceinddrivelse).

(Lovforslag nr. L 203).

Lovforslaget er udtryk for en fortsættelse af regeringens bestræbelser for at forbedre kom-

munernes muligheder for at inddrive skyldige beløb.

På baggrund af ønsker fra de kommunale organisationer og Københavns og Frederiksberg Kommuner foreslås der indført udpantningsret for visse kommunale og amtskommunale krav.

Der foreslås endvidere en udvidelse af kommunernes adgang til at modregne krav på tilbagebetalingspligtig kontanthjælp i de tilfælde, hvor den pågældende har krav på udbetaling af overskydende skat.

Kommuners tilgodehavende hos udlejere i de tilfælde, hvor kommunerne har afholdt udgifter til opvarming af private beboelsejendomme, foreslås tillagt samme fortrinsret i ejendommen som ejendomsskatten.

Endelig foreslås det, at den hidtil gældende fritagelse for pligt til at betale retsafgift ved fogedforretninger, som angår underholdsbidrag i henhold til lovgivningen om inddrivelse af sådanne bidrag, ophæves.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg anbefale lovforslaget til det høje Tings velvillige behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål til ministre:

Spm. nr. S 385

1) Til statsministeren af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil statsministeren love, såfremt der bliver aftalt og vedtaget en skattereform, der reducerer ejerboligejernes skattefradragets ret for renter, da ikke at lade denne træde i kraft før efter næste folketingsvalg?«

Skriftlig begrundelse

I besvarelsen af mit tidligere spørgsmål nr. S 351 af 8. januar 1992 skriver statsministeren, at det nedsatte ekspertudvalgs kommissorium om personbeskatningen indeholder krav om, at boligejernes samlede skattemæssige situation ikke må forringes. Det udelukker jo ikke en reduktion af rentefradragets ret, og alene formuleringen skaber usikkerhed på boligmarkedet. Ekspertter på ejerboligområdet forudser